

Fra Høyesterettsadvokat J. O. Vergaard.

116129

Bidsivatings Lagmannsrett
Landssvikavdelingen
Oslo.

Ad. R. Skanckes sak (Gjenopptagelse).

I forbinnelse med min uttalelse av 24 ds. og domfeldelse efter 1 a og hvor det er antatt at domfelde har forstått at han ved sitt medlemskap fra 9/4 1940 og ved å overta stillingen som kommandant i 1940 "ytet fienden bistand i den pågående krig mellom Tyskland og Norge", gir jeg oppmerksom på at Skancke har forklart at han gikk ut fra at krigen mellom Norge og Tyskland var oppnårt ved kapitulasjonen 9/6 1940 og at han for så vidt bygget på advokat Harald Holtnes artikkel i "Lagsposten" for 6 aug. 1940 hvor dette med rene ord er sagt. Han kjente Holtne og var bekjent med at denne var ekspert i folkeretten og som sådan benyttet av Stortinget, og han twilte ikke et øyeblick på riktigheten av Holtnes uttalelser.

Holtnes mening har støtte i avtalen av 10 juni 1940 mellom den norske og tyske overkommando som jeg blev bekjent med og hvorav gjenpart vedligger.

Mange punkter i avtalen gjeller hele landet, jfr. par. 5 nest siste avsnitt og par. 8., og den norske overkommando hadde kommando over hele den norske krigsmakt over hele landet. Avtalen er sålede en landsevtale. Den forplikter samtidig norske stridskrefter til ikke å gripe til våpen mot Tyskland eller dets allierte så lenge den pågående krig varer.

I alle fall i 1940 var det ikke inntrådt noen forhold som berettiger Norge til å fragå denne avtale og det er neller ikke noget som viser at Norge har gjort dette.

Det var således i 1940 i hvert fall ikke krig mellom Norge og Tyskland - "Krig hvori Norge deltar".

Jeg har gått ut fra at nevnte avtale er inngått med den norske regjerings konsens og med bemyndigelse fra denne. Som vitner herom må avnøres:

- a. General Roscher-Nielsen
- b. Ruge som overstkommanderende
- c. General Ljungberg som forsvarsminister
- d. Stortingsmann Nygårdsvold
- e. Professor Halvdan Kont.

Avtalen fremgår at den norske overkommando har forpliktet seg til å yte den norske krigsmakt forskjellige tjenester. Jfr. par. 5, 6, og 8. Pågikk krigen mellom Norge og Tyskland, ville dette vart bistand til fienden.

At Norge ikke fortsatte krigen, fremgår også av statsrådsprotokollen 7. juni, Bd. I til UK's innstilling, s. 309, siste linje.

Det anførte må føre til frifinnelse for Skanckes forannevnte forhold. - Avtalen av 10 juni 1940 finnes ikke i UK's innstilling, men er omtalt i Lindbeck-Larsens "6te divisjon" s. 175.

Oslo 25 juli 1947.

J. O. Vergaard (sign.)

AV svensk kvitbok: April - Juni 1940, side 30:

No. 309: General Ruge til norska sändebudet i St.n. 8/6 -40
Lämnad av Wollebek till Utesrikesdept.

Telegram fra härens Overkommando: 8/6 -40.

Oversettelse. Der König und die Regierung haben das Land verlassen und haben mir Befehl gegeben, die Feindlichkeiten einzustellen. Benachrichtigen Sie Heute 20 Uhr die deutsche Gesandtschaft, Stockholm, dass ich Befehl erhalten habe, die Feindlichkeiten einzustellen und wünsche mit dem deutschen Oberkommando in Oslo in Verbindung zu kommen, zwecks Verhandlung. R u g e .

Påteckning av Beck Friis: På begäran av Wollebek överlämnad till Prins Wied 8/6 -40 kl. 20.35.

AV Statsminister Nygaardsvolds: Beretning om den norske Regjerings virksomhet fra 9.april 1940 til 25 juni 1945. s.19.

Ekstrakt av regjeringens innstilling til Kongen den 7.juni 1940., bifalt av Hans Majestet s.d. i Tromsø Bispegård umiddelbart før avreisen fra landet:

"Under disse forhold og fordi det har vist seg umulig å skaffe næren den nødvendige ammunisjon og annet krigsmateriell, vil det være høyest for Norge å fortsette krigen." NB: for Norge.

Kapitulasjonsoverenskommsten.

Trondheim 10.6.1940.

Mellan den tyske overkommando i Norge, representert ved Oberst i Generalstabens Buschenuagen, og den Norske Overkommando, repr. ved Oberstltsntant i Generalstabens Boschner-Nielsen, er i dag sluttet følgende

a v t a l e:
I betrakning av den tapre holdning som den norske 6.divisjon har vist, innrømmes den følgende ørefulle betingelser for å nedlegge våpnene:

Par. 1.

Alle norske stridskretter legger våpnene ned, og forplikter seg til ikke å gripe til våpen igjen mot det Tyske Rike eller dets allierte så lenge den nå pågående krig varer.

Par. 2.

Den norske Overkommando utleverer straks de tyske krigsfanger som er i dens varetektsamt en liste over de tyske sårede og fanger som måtte være bragt ut av landet.

Den tyske Overkommando overtar oppsynet over de tyske og allierte sårede. Sykebehandlingen overtas av ansvarlige norske institusjoner.

Par. 3.

Den norske Overkommando sørger for at alle våpen legges ned og overleveres sammen med alle militære transportmidler til lands og til sjøs, forråd av ammunisjon, materiell, brensesstoffer, smøreoljer, bilringer og sprengstoff i ubeskadiget stand. Forråd som ikke kan overleveres, skal det gis en fullstendig fortegnelse over, likelses over alle fartøyer over 100 tonn.

Den tyske Overkommando forplikter seg til å frigi de transportmidler som er nødvendige for befolkningens forsyning og over disse skal det settes opp en fullstendig og utvetydig liste.

s.3

Par. 4.

Efter utlevering av de tyske krigsfanger, samt våpen og militærutstyr, vil den tyske Overkommando tillate officerer, underofficerer og menige som ikke er yrkesmilitære, å vende tilbake til sine hjemsteder. Yrkesmilitære har valgt mellom å gi sitt aresord på ikke å kjempe mere mot det Tyske Rike eller dets allierte i denne krig, eller et arefullt krigsfangenskap. Officerene får beholde sine personlige våpen.

Par. 5.

Den norske Overkommando skal straks gi den tyske Overkommando en fullstendig fortegnelse over alle de utførte kamphindre, f.eks. land og sjøminer, sperringer, forberedte sprengninger (også de som er utført av allierte tropper) med skisse over hvor de ligger, samt en skisse over alle sambandsmidler (ledningsnett, radio m.v.).

Den norske Overkommando skal stille til rådighet for den tyske Overkommando i dens område fornådenvarende fartøyer og andre redskaper som trenges til å fjerne kamphindre til lands og til sjøs som er nevnt i forrige avsnitt.

Den norske Overkommando sørger for at flyplassene Bardufoss og Skånland snarest settes i brukbar stand.

Den norske Overkommando skal videre straks avholde seg fra å bruke de fornådenvarende sambandsmidler til å kommunisere med utlandet, og sørge for at det heller ikke gjennem sivile myndigheter eller privatpersoner finner sted noen radio-, telefon- eller telegrafkorresponanse med de stater som det tyske rike er i krig med.

Grenseforbindelsen med Sverige og Finnland opprettholdes i den utstrekning de økonomiske forhold krever det.

Par. 6.

På forlangende og mot vederlag stiller den norske Overkommando til rådighet for den tyske Overkommando sjøtransportmidler under sjøkyndig ledelse i nødvendig omfang for militærtransporter.

Par. 7.

Den demobilisering som allerede er innledet av den norske Overkommando, gjøres også gjeldende for de norske tropper i Finnmarsk. Bestemmelser om å legge ned og avlevere våpen gjelder i samme utstrekning for dem. Undtatt er de to bataljoner og et batteri ved grensen av Øst-Finmark. Inntil grensevakten er endelig ordnet, skal disse som nittil ha vakten under befaling av Fylkesmannen i Finmark, under navn av nemnligvis Grensevaktpolitibataljonen og Grensevaktpolitibatteriet.

Par. 8.

Den norske Overkommando gir de ansvarlige myndigheter ordre til å imøtekommne de krav som den tyske krigsmakt måtte stille m.h.t. los- sjømerke- eller fyrvesenet, samt m.h.t. varvarsling for å beskytte Norge og sikre skips- og luftfarten.

Par. 9.

Denne avtalen trer i kraft zyeblikkelig. Den tyske samband offiser ved den norske Overkommando har fullmakt til å ordne detalj spørsmål i forbindelse med avtalen. Avtalen er utferdiget i 5 tyske og 5 norske eksemplarer. I tvilstilfeller legges den tyske tekstu til grunn.

Trondheim den 10.juni 1940.

For den Tyske Overkommando:

Euschnemann (sign)
Oberst i Generalstabben.

For den Norske Overkommando:

K.Hoscher-Nielsen
Oberstlttn. i Generalstabben.

Advokat Svergaards Momentnotater.

Var Norge i krig med Tyskland (pågående krig) etter 9.juni 1940 ?

Ved kgl. resolusjon av 18 mai 1940 ble opprettet en stillin som forsvarssjef og komm. Gen. Ruge ble satt inn i stillingen. Overenskomsten av 10.juni 1940 om kapitulasjonen sluttedes av repr for den norske Overkommando.

Prof. Hagerup utt. i sin " Folkerett i fredstid " s.273, utgitt av H.R. dommer Boye:

"Av avtaler hvis særlige natur utelukker eller overflødiggjør ratifikasjon, kan nevnes avtaler som militære sjefer under krigsopera sjoner ansees bemyndiget til å avslutte, og som umiddelbart må tre i kraft for overhodet å ha den tilsiktede virkning (kapitulasjoner og avtaler om våpentilstand) likeså avtaler som administrasjons sjefer kan avslutte på egen hånd."

Regjering og Konge forlot landet 7.juni 1940. Tre dager etter kapitulerte den norske overkommando betingelseslåst med forpliktelser til ikke å gripe til våpen igjen så lenge den nuværende krig varer.

Bilag I til UK innstilling s.116:

"General Ruge fikk ordre til å innlede kapitulasjonsforhandlinger med tyskerne etter at troppene var demobilisert så langt det er mulig."

Konge og Regjering må ansees bundet av det kapitulasjonsdokument som var undertegnet etter deres ordre av Ruges befullmektigede.

Den norske Overkommando forplikter seg til også å utføre tjenester for den annen part, jfr. par. 5,6,8. Pågikk krigen mellom Norge og Tyskland, ville dette ha vært bistand til fienden. Overkomm. godtar at det fastsettes bet. for zyeblikkelig frigjørelse av mannskap og offiserer mot øresord.

Kapt.dok. forplikter for Norge, den norske stat, d.v.s. territoriet og folket (se prof. Morgenstierne: Statsforf.rett, bd. I s.62 utgitt 1926) Avt. som slutter rekken av kapt.dok. behandler spesielt den siste stridende divisjon, 6.div., men omfatter hele landet og folket, hvilket klart fremgår av en rekke paragr., f.eks. 1,5 og 8, og den norske O.k. hadde kommandoen over hele den norske krigsmakten.

Jfr. Str.l.s par. 8c om pågående krig hvor Norge deltar.

7.juni 1940 kl.14 ble det holdt statsråd hos Kongen, det siste på lange tider på norsk jord. Statsministeren la frem det som på den dagen var novedsaken, idet han uttalte (Statsprot. 7.juni 1940 s.4 "Under disse forhold og fordi det var vist seg umulig å skaffe næren den nødvendige ammunisjon av annet krågsmat. vil det være næpløst for Norge å fortsette krigen. Kongen bifalt innstillingen ".

Regj.adv. og folkerettsskonsulent Kristen Jonnisen's utt. gjer nem Industriforb., hvorefter arbeid for okk.makten på grunnlag av kap. er tillatt. Faktisk igangsetting av militære arbeider for okk. makten mens krigen pågikk.

Statsminister Per Albin Hanssons utt. i Ludvika 7.juli 1940: "Viktigst ur vår synspunkt är at stiderna mellan Tyskland och Norge er upphörd." (Svensk hållning och handling s.29).

De norske styrker som gikk over grensen til Sverige ble internert og skulde etter folkeretten bli der til krigen var slutt. V. Haagerkonvensjon art. 11, sier: "Nøytral makt som på sitt område mottar tropper tilhørende de krigførende armeer, skal såvidt mulig internere dem langt borte fra krigsskueplassen."

Fra 1ste divisjons offiserer og andre nordmenn ble det gjort henvendelse til jenner legasjonen i Stockholm til regjeringen i London og bedt om formoldsgodkjenning. Resultatet var at de fikk vite at det ikke var bruk for dem. De blev av det nøytrale Sverige med tysk godkjenning sendt tilbake til Norge.

Alle krigsfanger i Norge frigis, offiserer mot gresord. Offiserer som ikke etterkom regjeringens ordre om å komme til London ble frifunnet, Stortingets folkerettsspesialist h. adv. Harald Holthe art. i "Dagsposten" Trondheim 6 aug. 1940 hvor han fastslår at krigen er opphört 9 juni 1940.

Bilag III til UK's innstilling s.114:

"Det var sommeren 1940 en ikke ualminnelig mening at krigen mellom Norge og Tyskland egentlig sluttet 9.juni, og at nordmenn som fortsatte krigen i utlandet var å betrakte som frivillige som ikke bandt staten Norge."

Nordmenn i Skottland og Canada får militærutdannelse. Ingen norske enneter vites å være satt inn i krigen som norsk ennert, bare som frivillige personer. Tusenvis av norske menn lå i årevise i utdannelsesleir. Ruge erklærte at det var etter hans uttrykkelige ønske. Den engelske ambassadør takket Kong Håkon i 1946 for nordmenns frivillige innsats i engelske avdelinger:

Utenriksminister Bevin på Søkerhetsrådets møte 4/2-46 (Verdens Gang 5/2-46):

"Storbritannia er ikke knyttet til Hellas hverken gjennem politiske eller økonomiske forbinnelser. Man bør huske at Hellas var det eneste land utenfor Det Britiske Imperium som kjempet ved vår side fra 1940 til 1941 til tross for fiendens stormløp.

Jeg overlater til andre å gjette hva de andre gjorde."

I forbinnelse med offiserssaken skriver Verdens Gang 8/1-45:

"Det ble nemlig fra regjeringens side gjort oppmerksom på at i tilfelle av at den som var kalt ut, ikke fant å kunne reise, ville dette ikke få følger for ham. Myndighetene har altså funnet det nødvendig å prøve rettsgyldigheten av selv slike utsagn fra den norske regjering i London."

Bilag II til UK's innstilling s.295(Regjeringens forbinnelse med legasjoner og sendemenn):

"Døt er i denne forbinnelse av betydning straks å pressisere at det ikke ble sluttet noen allianse av noen art mellom Norge-Vestmaktenes etter krigsutbruddet. Saken omtales i et skriv fra Utenriksminister Lie til Justisdept. av 21/7-45:

Etter overfallen på Norge den 9.april 1940 ble det både fra britisk og fransk side tilbudt Norge hjelp i kampen mot overfallsmennene, og fra norsk side ble hjelpen mottatt med takk. Ut over de mer og mindre offisielle uttalelser som fremkom i forbinnelse med tilbud og mottakelse av denne hjelp, foreligger det ikke noe som berettiger til å tale om inngåelse på en bestemt dag av en formell allianseavtale mellom Storbritannia og Frankrike på den ene side og Norge på den annen. Dette forhindrer imidlertid ikke at de nevnte land både i tale og skrift den hele tid er betegnet som Norges allierte.

Og samme sted s.314 (des siste dagene):

"Forholdet til de Vestallierte ble i denne tid ikke presisert ved noen alliansetraktat. Ut fra Korts vurdering av den samlede internasjonale situasjon var en formell traktat ikke absolutt ~~unekonstabelig~~ ønskelig."

Molotov skal ha uttalt ca. 20 mai 1946, iflg. Dagbladet, at Norge ikke var krigførende.

D e m o b i l i s e r i n g e n.

På vegne av Administrasjonsrådet skrev n.r.adv I.B. 1. Hjort i juni/juli 1940 at norske krigsdeltakere skulle ha fortinsretten til arbeide for tyskerne. Likeledes ble det for mange kommuners vedkommende arbeidet energisk for å få de arbeidsløse anbragt i tyakarbeide. I Hålandsaken her Høyesterett statt standpunkt til hvorvidt passivt medlemskap i NS er straffbart eller ikke etter 9/4-40. Mente de fire dommene i minoriteten at krigen pågikk?

Bilag II s.293: "Minister Scheels referat av sin samtale med Hitler efter P.M. 17/4-40: "Under samtalen herom ytret jeg at det var min personlige mening at f.eks. den polske regjering i Frankrike ikke var noen lovlig regjering for Polen."

LV Haagerkonvensjon art. 10: Krigsfanger kan frigis på areserd dersom deres hjemlands lover tillater dem det, i så fall er de vel sin personlige are forpliktet til samvittignetsfullt å oppfylle såvel overfor sin egen regjering som overfor den regjeringen som har tatt dem til fange, de forspliktelser som de måtte ha påtatt seg I sådanne tilfelle er deres egen regjering forpliktet til hverken å kreve eller motta av dem noen tjeneste som strider mot det ord de har gitt."

IV Haagerkonvensjon art. 35 om overgivelse: "Avtaler om overgivelse som avsluttes mellom de kontraherende parter skal ta hensyn til de militære aresregler. Når avtalen er avsluttet, skal den overholdes samvittignetsfullt av begge parter."

K o n k l u s j o n:

Når man betrakter disse punkter under ett, synes det å være fastslått, så vel faktisk som juridisk, at Norge etter 10.juni 1940 ikke har deltatt i krigen.

Det er da ikke grunnlag for å reise tiltale mot medlemmer av NS. efter § 86 som rammer bistand til fienden "Under pågående krig hvor Norge deltar."

De nye opplysninger som er fremkommet gjennom Undersøkelseskommisjonen av 1945 og kjennskapet til kapitulasjonseavtalen av 10.juni 1940 må føre til ny prøvning av anvendelsen av par. 86 overfor medlemmer av Nasjonal Samling.